

Publicerad 2014-11-29 12:45 av erkki

Tankar på tomgång. Eller är dessa funderingar livskvalitet

Livets gång

Har varit ett kort ärende på stan. Redan ganska mycket folk. Julrusch, ännu i sin linda, men det tar sig. Det är redan högt tempo. Ser mig omkring. Vilsna gamlingar som försöker tolka busstidtabeller eller tar sig fram på trottoarerna. Stapplande själva, mer eller mindre vingligt, eller med hjälp av käppar och rollatorer. Distingerade herrar och damer med ytterst välvårdat yttre. Deras pondus står som en opåverkbar aura omkring dem. Blicken lång fram i många avseenden. Stressade föräldrar med tunga bördor i ena handen och motspänksiga barn i den andra. En studie i simultankapacitet. Ungdomar som bara ser sin mobil, utan att lägga märke till andra gående. Ständigt förvånade törnar de emot den ena efter den andra i vimlet. En höggravid kvinna vaggar fram. Har det jobbigt men verkar känna kraven att allt ska fixas och donas ändå. Troligen ser man andra gravida kvinnor utan att veta deras tillstånd. Kanske inte ens de själva gör det. Kort sagt en vanlig lördag förmiddag.

Så ser man också andra. Gamlingar med full koll. Ungdomar med målmedvetet sikte långt in i framtiden och glada familjer. Det är vanskligt att generalisera. Den ena blir si, den andra så. Hur mycket har inte styrts av slumpen? Nu och i fortsättningen. Jag vet två tonåringar som är tvåäggstvillingar. Våldigt olika, men ändå med en sorts gemenskap i vardagen. Som två syskon. Två ägg och två spermier som råkade träffas. Vilka? Jo några i en stor mängd. Alltså har även dessa ägg respektive spermier personligheter. Inte fullgångna, men på gång. De har automatiskt börjat ta plats i världen. Först i moderlivet, med ytterst liten påverkan på sin omgivning. Lite illamående bara, hos den blivande modern som är deras allt. Inte 99% utan 100. Allt.

De växer, tar plats och hindrar den blivande modern i sin vardag. Inte till 100%, men en hel del. Fortfarande fullt beroende av henne och - med vissa ledsamma undantag - älskade och omhuldade av sin föräldrar in spe. Så ser de dagens ljus. Deras första egna muskler har hjälpt till att göra entré i världen. Det första kraftprovet. Påverkas nu även av ljus, ljud och luft, inte bara av föräldrarna, som charmas av varje framsteg som de noterar. Att möta blicken. Och så det första leendet. Vem är du lilla vän? Älskade lilla vän!

Jaså det blev du? Vem annars kunde det ha blivit? Ingen vet ju, men så underbart att just du blev du. Vilka andra kombinationer av ett ägg och en spermie kunde du ha varit? Alla de som inte fick chansen att bidra i livet. Mängder av varianter och personligheter. Älskade lilla unge! Vi vill göra allt för dig. Och för ditt liv. Du är vår framtid.

En del av de små får det svårt. Yttre omständigheter är förödande för många, så de inte får den chans, deras goda anlag vill ge dem. Men också medfödda anlag kan göra livet svårt och krävande, både för det lilla barnet självt och sin omgivning. I sitt stilla sinne undrar man varför just den här kombinationen skulle få livskraft att klara den första skydda delen av tillvaron, men inte de efterföljande momenten, som är ägnade till kraft och självständighet. De som ställer allt högre krav. Omständigheter som ställer livslånga krav på föräldrar. Liksom på samhället. Föräldrar som ber om hjälp i sina svårigheter. Bekymrar sig, anstränger sig till deras krafter en dag sinar. Ödet tar över. Ibland den oblida naturen. Ibland kompenseras av det goda samhället.

Ändå är de älskade. I grunden.

Är inte livet förunderligt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkänt med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten